

Obratu, župnije Sv. Benedikt v Slov. g., namreč da je zatisnil dan poprej v bolnišnici Rdečega križa v Budjericah na Češkem svoje trudne oči njen najmlajši sin Karel v mladeniški dobi 22 let. Rajni je bil izredno blagega značaja, priljubljen povsod in iskreno ljubljen od vseh, ki so ga poznali. Kljub slabotni naravi je moral v vrstah 47. pešpolka trikrat na bojišče; dvakrat je okrevljal od težkih bolezni, ki si jih je nakopal v bojih za srčno ljubljeno domovino, tretjkrat pa so bolezni zmagale njega. Sedaj je rešen vsega trpljenja in se veseli večnega plačila v nebesih. To naj tolaži žalujočo mater, brate, sestro in vse, ki se v globoki žalosti ne morejo ubraniti solz vsled te bridke izgube. Na svidenje nad zvezdami!

Došlo je uradno poročilo Vičarjevi družini v Sakusaku pri Sv. Lovrencu v Slov. g., da je sin Josip Vičar daroval svoje mlado življenje za domovino v daljni Galiciji. Bil je priden mladenič. Napravil je izpit na triletni vinarski šoli v Mariboru. Nastavil je gostilno v Kapeli pri Radencih. V Galiciji mu je dne 10. septembra 1914 pretrgala sovražna krogla njegovo mlado življenje. Njegov mlajši brat Anton je vojak pri 87. pešpolku, zdaj zaposlen v Skoda delavnicah na Češkem.

Iz St. Lenarta nad Laškimi: Dne 8. junija je padel na italijanskem bojišču Valentin Deželak, pameten in pošten fant naše župnije. Pokopan je bil na vojaškem pokopališču na Monte Zebio. Še po smrti je bil odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo II. razreda. Kako priljubljen je bil pri vojaki, priča pismo, katero je poslal polkovnik staršem. Polkovnik piše: »Prosim Vas, da sprejmete v imenu častnikov in v imenu častnikov in v imenu moštva izraz našega najpristronejšega sočutja; bodite prepričani, da bo cela baterija ohranila vrlega in hrabrega tovariša v častnem spominu.«

In spet nam je padel vrl mož! Hajnkovega Tončka ni več med živimi. Dne 20. junija t. l. je izdihnil svojo dušo vsled dobljenih ran na italijanskem bojišču. Doma je bil eno uro od trga Rogatec, v St. Jurju pod Donacko goro. Kdor ga je poznal, žaluje za njim. Njegov zvon, kateremu je bil pred šestimi leti za botra, je iz visoke line zapel zadnji pozdrav slovenskemu junaku, ki je padel za domovino na polju slave. Vojska kosi najboljše med najboljšimi. Rajnega Tončka je vse rado imelo.

Saj bil si ves čas, goreč kristjan,
Iskren Slovenec daleč znan;
Dokler Tvoj zvon bo pel,
Bo vedno Tvoj spomin živel!

Že drugokrat v tej svetovni vojski je morala družina Goričan iz Hotinje vasi pri Slivnici darovati nadobudnega sina za blagor domovine. Lansko leto majnika je padel sin Janez in sedaj, dne 1. junija je umrl v mariborski bolnišnici 20letni sin Matija, ki se je nahajal 11 mesecev na tirolski fronti.

Cesar pomilostil vse politične kaznjence.

Naš cesar je dne 2. julija izdal lastnoročno pismo, v katerem se pravi med drugim: Moja neomahljiva volja je, da pravice in dolžnosti, katere mi je izročila in poverila božja previdnost, izvršujem na način, da ustvarim temelje za vspen in blagonosen razvoj vseh mojih narodov. Politiko sovražstva in povračila, katero so podvžigale nejasne razmere in ki je povzročila svetovno vojsko, bo treba po končani vojski na vsak način in povsod nadomestiti s politiko sprave. Ta duh mora vladati tudi v notranjosti države. Gre za to, da se s pogumnostjo in razsodnostjo ter v medsebojnem sporazumljenju zadosti željam narodov.

V tem znamenju sprave hočem z mogočno božjo pomočjo izvrševati svojo vladarsko dolžnost in hočem kot prvi, nastopajoč pot mile prizanesljivosti, zakriti v pozabljenost vse tiste obžalovanja vredne politične zmote, ki so se pripetile pred vojsko in za časa vojske in ki so dale povod za kazensko zasledovanje.

Osebam, ki so bile kot civilne osebe od kakega nevojaškega ali vojaškega sodišča kaznovane zaradi veleizdaje, razžaljenja Veličanstva, razžaljenja članov vladarske rodovine, motenja

javnega miru, upora, in nasilnega postopanja zoper od vlade za razpravo o javnih zadevah sklicano zborovanje, zoper sodišče ali kako drugo javno oblast. Ako pa kako kazensko postopanje še ni postalo pravomočno, se ustavi vsako nadaljnje postopanje, če je upeljano samo zavoljo enega prej omenjenih kaznivih dejanj. Izvzete od tega pomiloščenja so osebe, ki so zbežale v inozemstvo, ali zbežale k sovražniku, ali pa osebe, ki se ob izbruhu vojske niso vrnile v svojo domovino.

Istočasno so s kaznijo vred spregledane tudi vse posledice obsodbe, namreč nezmožnost, doseči gotove pravice in mesta, nadalje izguba volilne pravice in pravice, biti izvoljen v javne zastope.

Kot dan za splošno pomiloščenje si izvolim današnji dan, ko obhaja svoj imendan moj iskreno ljubljeni, od Boga mi podarjeni najstarejši sin.

Ta velikodušni čin našega cesarja je bil v državni zbornici, kakor tudi pri vseh avstrijskih narodih sprejet z velikim veseljem in iskreno hvaležnostjo. Naš cesar nam kaže pot do notranjega miru, in ta pot je: sporazumljenje in sprava.

Razne politične vesti.

V torkovi seji državne zbornice se je vršila razprava o predlogi, da se za nevojaško prebivalstvo odpravijo izjemna sodišča in da se zopet uvedejo redna sodišča. Poročevalec poslanec dr. Ofner je povdarjal, da je vlada grofa Stürgkha za časa vojske ponovila trikrat svoje naredbe, da se za časa vojske ustavi delovanje porotnih sodišč, vsled česar je trikrat zakrivila prelom in kršenje ustave. Predlaga torej, da zbornica ne prizna imenovanih naredb. Vodja pravosodnega ministrstva je izjavil, da bi ne kazalo takoj odpraviti izjemnih sodišč in takoj uvesti porotna sodišča, ker je sestava porotnih seznamov zelo otežkočena, v nekaterih krajih celo nemogoča. Govoril je med drugimi poslanci tudi dr. Benkovič. Ob koncu torkove seje so stavili slovenski poslanci več vprašanj, predlogov in interpelacij. Poslanec dr. Korošec je stavil predlog, da se za Bosno in Hercegovino zopet upostavi ustavne pravice ter da se skliče bosanski sabor. Poslanec dr. Benkovič je pozival vlado, da takoj izda nove disciplinarne predpise za justične častnike domobranstva, nadalje da se odpravijo v Bosni in Hercegovini vojaška sodišča za nevojaško prebivalstvo; poslanec dr. Verstovšek pa je stavil interpelacijo zaradi zapiranja in preganjanja nedolžnih Slovencev na Štajerskem za časa vojske ter da se dotičnim povrne povzročena škoda.

Med slovanskimi poslanci in narodi je vzbudilo pomiloščenje političnih obsojencev veliko veselje. Veliko — na stotine — preganjanih, zaprtih in obsojenih Slovanov, med njimi večje število poslancev, bo po cesarjevi milosti zopet uživalo svojo svobodo. Med temi je tudi koroški slovenski poslanec Franc Grafenauer, ki je bil obsojen radi motenja javnega miru. O obsojenih in zaprtih čeških in rusinskih poslancih se še ne ve popolnoma gotovo, ali bodo vsi takoj izpuščeni na svobodo ali ne. Gotovo baje je, da bodo izpuščeni iz zaporov češki poslanci Choc, Burival, Netolický in Vojna. O Čehih Kramarju, Rašinu in o Rusinih Markovu in Kuriloviču, ki so bili obsojeni radi veleizdaje in zaradi hudodelstva proti vojni sili države, pa se še ne ve, ali bodo takoj izpuščeni. Nekatere vesti pravijo, da bo pri teh osebah še treba posebnega pomiloščenja, da bodo izpuščeni; ni pa nobenega dvoma, da se bo to zgodilo. Poslanec Klofač, ki je v preiskovalnem zaporu in še ni obsojen, bo menda izpuščen. Pomiloščenje dobijo nazaj svoje državljanske pravice, le njih poslanski mandati so ugasli in bo treba novih volitev. — Razne nemškoliberalne in nacionalne stranke so radi tega pomiloščenja zelo razburjene. Iz pisarjenja nemških listov, n. pr. torkove »Märburger Zeitung«, je razvidno, kakšna zagrizena in besna jeza vlada v teh krogih zoper Slované. Da je tudi veliko, prav veliko število Nemcev bilo obsojenih od vojaških sodiščev in da bodo tudi ti

dosegli svojo prostost, to vsenemškemu hujšaku nič ni mar, on vidi samo onih deset slovanskih poslancev, ki so bili obsojeni. Bodo pač morali ti nemški zagrizenci izpihati še veliko jeze, predno se bodo privadili na politiko pravice, sporazuma in sprave, ki jo je napovedalo cesarsko pismo o pomiloščenju političnih obsojencev.

Za bana na Hrvaškem je imenovan slovanski poslanec Anton pl. Mihajlovič, član hrvatsko-srbske saborske večine. Novi ban je bil svoj čas pristaš madžaronske stranke in je prijatelj zveze z Madžari. Hrvatski sabor je začel danes, dne 5. julija zopet zborovati. Opozicija pripravlja predlog za uvedbo splošne, enake in tajne volilne pravice za saborske in občinske volitve.

Poljaki so bili do nedavno deloma javni, deloma tajni prijatelji in zavezniki Nemcev. To se je sedaj spremenilo. Med Poljaki je dobila moč struja, ki bolj krepko povdarja načelo slovanske vzajemnosti in odpora proti nemški nadvladi. Ta misel se posebno sedaj pojavlja vsak dan bolj krepko, ko Nemci svoje nekdanje zaveznike Poljake s sumničenjem in z napadi odbijajo od sebe. Tako e. n. pr. general Dankl v gosposki zbornici trdil, da je bilo med Poljaki zelo malo navdušenosti za brambo domovine ter da celo politični uradniki niso storili svoje dolžnosti do vojaške oblasti. Dankl je dobil od Poljakov in treznih Nemcev odločen odgovor. — Za galiskega cesarskega namestnika bo baje imenovan Poljak knez Ljubomirski. — Med Poljaki v varšavski in lublinski oblasti se opaza velika mržnja proti Nemčiji, ker nemški uradniki in vojaštvo s Poljaki predrzno postopajo.

Na Ogrskem, zlasti v Budimpešti so izbruhnili dne 27. junija veliki nemiri. Na večer je nad 20 000 delavcev razbijalo pred hišo Tisove stranke. Na čelu spreveda so nosili črno rakev z napisom: »V tej krsti leži Tisova volilna preosnova!«. Bivši ministrski predsednik in neprijatelj Slovanov, grof Tisa je namreč nasprotnik razširjene volilne pravice. Ljudstvo je razbilo mnogo šip, poskodovalo so nad 200 trgovin in 80 kavarn. Škoda znaša nad 1 milijon K. — Ogrska ljudska stranka se bo baje preobrazila v izrazito krščansko-socialno stranko.

Do leta 1912 je bilo Kitajsko cesarstvo, kateremu je vladala cesarska rodovina Mudža. Imenovanega leta je bil takratni cesar prisiljen, da je moral odstopiti in Kitajska je postala ljudovlada, kateri je dokaj spretno do lanskega leta načeloval znani prijatelj kristjanov, predsednik Juansikai. Po njegovi smrti so nastale v tej državi velike homatije. Dne 1. julija t. l. pa je kitajski general Tsangšun, načelnik in vodja vojaške stranke, prisilil sedanjega predsednika ljudovlade, da je moral odstopiti, nakar je Tsangšun proglasil Kitajsko za cesarstvo. Novi kitajski cesar se imenuje Hsun-Tung. Sprememba ustave in notranje homatije bodo dale Japonski, ki preži na Kitajsko, kakor mačka na miš, dober povod, da se bo začela vtikaviti v kitajske razmere in si zopet osvojila kose države.

Rusko bojišče.

Na približno 100 km dolgi fronti v vzhodni Galiciji so pričeli Rusi zadnje dni junija z velikimi pripravami za ofenzivo. Od Lucka v Voliniji do Stanislava so utrdili Rusi svoje postojanke izredno močno, nagromadili na stotine japonskih, angleskih, francoskih in ameriških topov ter postavili na to črto nad 20 divizij najboljše, svežega vojaštva. Artilerija je že dne 28. junija pričela hudo obstreljevati naše postojanke, glavni infanterijski naval pa se je začel dne 1. julija. Nad 200.000 mož se je na kakih 50 km dolgi črti med trgom Konjuhi in reko Dnjester navalilo na Avstrijce. Središče napadov je prostor med Konjuhimi in mestom Brzezany ob Zloti Lipi (jugovzhodno od Lvova). Infanterijski boj je besnel ta dan s skrajno silo in ljutostjo. Trg Konjuhi je padel Rusom v roke. Drugi dan (2. julija) se je sovražna napadalna sila raztegnila dalje proti severovzhodu do mesteca Zborov ob Strypi. Naši so se tu morali pred rusko silo umakniti v zadaj ležeče postojanke, ker je ruska artilerija naše prednje jarke popolnoma razstrelila. Pri Konjuhah in Brzezanyh so dne 2. julija naši v protinapadih svoj položaj zboljšali in črto izravnali. Cilj ruskih navalov je galisko glavno mesto Lvov, do katerega je od Konjuhov še dobrih 70 km. Rusi so v dosedanjih bojih imeli velike izgube, ker so ruski častniki

tirali cele ruske polke brezobzirno v naš zatvorni in bobneči ogenj. Tudi v Voliniji ob Stohodu in dalje proti severu med Pripjet-jezerom in Severnim morjem so pričeli Rusi napadati z ojačeno silo.

Na drugih bojiščih.

Na italijanski fronti le manjši spopadi pri Vrtojbi, Kostanjevici in na obmejnem tirolskem gorovju. Splošen položaj se ni nič spremenil.

Ojunačeni po zopetni ruski ofenzivi so se pričeli tudi Rumuni živahneje gibati in se baje, kakor naglašajo švicarska poročila, pripravljajo na ofenzivo.

Na francoskem bojišču hudi artilerijski boji v Flandriji in manjši spopadi na črti Lens-St. Quentin. Ob reki Mozi so pa Francozi brezuspešno napadali nemške postojanke. Na o-talem delu fronte razen manjših prask nobenih večjih vojnih dogodkov.

Na macedonskem bojišču razven artilerijskega ognja ob reki Strumi nobenih važnejših dejanj. Ker je nova grška vlada odredila splošno mobilizacijo grške armade, je v doglednem času pričakovati pred Solunom važnih sprememb.

Na turških bojiščih večji spopadi med Turki in Rusi ob turško-perzijski meji na črti Kermansah-Hamadan, kjer se je Turkom posrečilo Ruse nekoliko potisniti nazaj. — Na egiptovskem bojišču živahne angleške priprave za novo ofenzivo v južni Palestini. Angleški zrakoplovci so vrgli 50 bomb na Oljsko goro in 70 bomb na mesto Jeruzalem, ki pa niso povzročile večje škode.

Kaj bo z mirom?

Mirovno gibanje ne more nič prav naprej. Stokholmska socialistična posvetovanja o miru so se izjalovila, ker ne angleški, ne francoski in ne ruski socialisti nočejo na zborovanje.

Angleški ministrski predsednik George je imel na Petrovo v mestu Glasgov na Angleškem govor, v katerem je z vso gotovostjo povdarjal, da bo končna zmaga na strani Angležev, Francozov in njih zaveznikov. George je zaklical s povzdignjenim glasom: »Mi bomo zmagali tako gotovo, kakor vsako jutro solnce izhaja.« Zatrjeval je, da je nadaljevanja vojske kriva edinole Nemčija, ki bi rada gospodovala nad celim svetom. Dokler ne bo zlomljena pruska vojaška sila (militarizem), ne bo miru. Tako samozavestno govorijo Angleži, ki tudi zavedno izjavljajo, da nemški P-čolni niti blizu ne dosežajo zaželenega namena, da bi izstradali naše sovražnike.

V nedeljo, dne 1. julija se je vršilo v Bernu v Švici zborovanje zastopnikov švicarskih krščansko-socialnih društev. Sv. Očetu so odposlali spomenico, v kateri slavijo sv. Očeta kot velikega glasnika miru in izražajo vročo željo, da bi se katoličani bojujočih držav po posredovanju katoličanov drugih dežel sporazumeli in delovali nato, da se neha krvava vojska. Zborovanje tudi izraža upanje, da bo sv. Cerkev kot vzgojiteljica človeštva rešila vprašanje, kako priti čimprej do zaželenega miru.

Ruski vojni minister in socialist Kerenskij je izdal oklic na rusko armado in rusko ljudstvo, v katerem poziva vse Ruse na veliko ofenzivo proti Nemčiji in Avstriji. V tem oklicu pravi, da sta Nemčija in Avstrija sicer ponudili Rusiji poseben mir, a da ta ponudba ni bila resno misljena in jo je Rusija morala odkloniti.

Grčija.

Že zadnjič smo poročali, da je četverosporazum prisilil grškega kralja Konstantina, da se je moral v prid svojemu sinu Aleksandru odpovedati prestolu in zapustiti deželo. Sedanji kralj Aleksander je kralj samo po imenu, pravi vladar Grčije je pravzaprav prijatelj četverosporazuma, Venizelos, ki je postal ministrski predsednik in vojni minister in si je že sestavil novo ministrstvo, katerega člani so sami njegovi pristaši. Prvi korak, katerega je storil Venizelos in njegova vlada, je bil, kakor se je pričakovalo, da je Grčija dne 29. junija ukinila diplomatske zveze z Avstrijo, Nem-

čijo, Bolgarijo in Turčijo in odpoklicala svoje poslanike iz Dunaja, Berlina, Sofije in Carigrada. Temu koraku bo najbrž kmalu sledil še drugi korak: Grčija bo v doglednem času, kakor hitro bo namreč mobilizirala svojo armado, napovedala Turčiji in Bolgariji vojsko. Nova grška vlada je že poklicala pod orožje vse novince letnikov 1916 in 1917. Za vrhovnega poveljnika grške armade je imenovan Venizelosov pristaš, general Daiglis. Pred Solun namerava nova grška vlada poslati 400.000 mož na pomoč Sarraillovi armadi, kar utegne ves položaj pred Solunom bistveno spremeniti.

Tedenske novice.

Duhovniške spremembe. Č. g. Viktor Lunder je nastavljen kot kapelan (II.) pri Sv. Mihaelu pri Šostanju. Novonastavljeni so sledeči č. gg. bogoslovski duhovniki: Martin Avšič kot kaplan (II.) pri Sv. Križu pri Slatini, Franc Grobler v Solčavi, Jožef Krošl kot mestni kaplan (III.) v Celju, Franc Molan v Šmarju pri Jelsah (II.), Franc Tovornik v Slivnici pri Mariboru in Franc Urleb v Rajhenburgu (II.). Za kaplana v Središču je nastavljen duhovnik nepskega viteškega reda č. g. o. Remigij Jereb.

Odlikovanje. Naš rojak g. major J. Zwirn je bil odlikovan z redom železne krone III. vrste z vojnim okrasom in meči. Srčno čestitamo!

† Alojzij Exler. Z italijanskega bojišča prihaja žalostna vest, da je dne 25. junija laška mina zadela »Gospodarjevega« strojnega stavca Alojzija Exlerja. Kakor poroča njegov prijatelj Anton Čop, je bil Exler takoj mrtev. Padli junak je bil več let zaposlen v naši tiskarni pri stavnem stroju. Zadnji letniki »Slov. Gospodarja«, »Glasnika«, »Našega Doma« in deloma tudi »Straže« so bili stavljeni od Exlerja. Bil je priden in vesten delavec, zaveden Slovenec in prijeten družabnik. Rajnega Lojzeka je zavoljo njegovega prikupljivega značaja vse rado imelo. Te vrstice v »Slov. Gospodarju« naj so majhen spominček našemu junaku. Bodi mu zemljica, kjer počiva njegovo junaško truplo, lahka!

Slovenski starši, otmite svojo deco! V krajih, kjer je več ljudskih šol, se nemški učitelji že silno trudijo, da bi pridobili za svoje zavode čimveč slovenskih otrok. Namen je očividni. Slovenski starši, ne dajte se zapeljati! Ne prodajajte svojih otrok tujcu! Slovenski otrok v slovenske šole, da se najprvo naobrazi v materinskem jeziku. Časa za priučenje kakega tujega jezika še bo imel pozneje dovolj. Ne mučite nedolžno deco že v rani mladosti z učenjem tujih jezikov. V materinščini se naj slovenski otrok uči verouka, čitanja, pisanja in drugih nujopotrebnih predmetov.

Slovenske šole za Slovence v mestih in trgih! Nemci imajo v Ljubljani, Trstu, Zagrebu, v Pulju in po drugih jugoslovanskih mestih svoje šole, kjer se njih deca podučuje v nemškem jeziku. Lahom, ki so pribežali iz Primorja, so dali laške šole v Ljubljani, Celju, Mariboru, Gradcu, Celovcu, na Dunaju in drugih mestih. Ker smo Slovenci v teh triletnih težkih časih storili državi gotovo več uslug in več žrtvovali na življenju in premoženju kot Lahi, zahtevamo, da se dajo Slovincem v Mariboru, v Celovcu, v Gradcu, v Radgoni, v Cmureku, v Bruku, v Ljubnu, v Donavici, na Dunaju in povsod, kjer je toliko slovenskih otrok, kolikor jih je za ustanovitev šole potrebno, slovenske šole. To je naša opravičena in pravična zahteva!

Naša kmetska bodočnost. Kmeti si stan si je v naših časih revež. Kdor tega ne verjame, naj samo pogleda na kmete. Ne bo dolgo, ko si bo moral kmet na hrbtu donosati najpotrebnejše k hiši: drva, steljo, moko, cement in enako robo. Gnoj bo spravljaj na njive, na travnike in v vinograde z enokolnicami in samotežnimi vozički. Predno bo zima, ne bo v naših krajih ne repa vprežne živine. Kmet pridela žito, da bi z njim preredit skozi celo leto sebe, svoje otroke, posle in delavce. A oddati ga mora za meščane in druge. Sam pa sedaj nima betvice moke več. V uradih uradniki s kmetom ne postopajo dokaj prijazno, tudi tedaj ne, če prinese davčni denar; še bolj pa se zadirajo nad njim, če prosi, naj se mu ne rekvirira krvavo potrebnih volov, naj se mu ne odvzame preveč žita; zadirajo se nad njim, če nagovori uradnika slovensko. Vse to se godi zato, ker v uradih, posebno na stolcih glavarjev, davčnih in sodniških predstojnikov sedijo osebe, ki so prepojene protikmetskega duha, ki ne umejo in mnogokrat nočejo umeti našega

težkega položaja. Če pa hočemo vsemu temu priti do dna, vidimo, da je glavna krivda našim nezdravim razmeram v tem, da imajo v javnih zastopih, n. pr. v državnem zboru, v deželnem zboru, v okrajnem zastopu in odboru, v okrajnem šolskem svetu in drugih vsakojakih odborih večino meščani, tovarnarji, veletržci, uradniki in grofje. Umetno je volilni red povsod tako prirojen, da kmetsko in delavsko ljudstvo ne pride do veljave. Vse drugače bo, ako se bomo Jugoslovani od Mure in Drave do Adrije in Donave združili v eno veliko samoupravno državno skupino pod močnim žezlom Habsburžanov. V tej državi, ki bi bil pravi biser Avstrije, bi prevladoval kmetski živel. Jugoslavija bo prava kmetska država. Na Slovenskem, na Hrvatskem, v Dalmaciji, v Bosni in Hercegovini je nad 80% kmetskega prebivalstva. Gojimo upanje, da do uresničenja naše srčne želje ni več daleč. Živela naša kmetska bodočnost na našem slovanskem jugu!

Stari lažnjivec. »Štajerc« laže, da dr. Korošec v svojem govoru v državnem zboru za naše vojake in oficirje na fronti ni imel besedice pohvale. To je laž! Dr. Korošec se je dne 12. junija v svojem govoru v državnem zboru, kateri je tako razburil skisane nemškutarsko-šnopsarske mozgane, že uvodoma spominjal naših junakov-vojakov na bojišču in vrlih mož v zaledju. Rekel je med drugim: Občudujemo in slavimo junaštvo in vstrajnost naših bratov junakov, ki branijo domovino in prelivajo svojo srčno kri za dom in za cesarja. Mi obžalujemo žrtve. Naše srce nam nareka vročo željo, da potoki krvi, ki so jo prelili naši hrabri vojaki, niso tekli zastonj, temveč da nam vzklije iz njih boljša bodočnost svobode in združenja.... Tako je slavil dr. Korošec naše junaške vojake. »Štajerc« pa po svoji lažnjivi navadi psuje in laže kakor šnopsar...

V molitvi iščemo pomoči... Suša je grozila z lakoto, kateri bi sledila še druga gorja. Cela dva meseca smo bili brez dežja. Vročina in suša sta bili vedno hujsi. Pomoči ni bilo od nikoder. Zbirali so se sicer od časa do časa oblaki na nebesnem svodu, a dežja ni bilo. In naše verno slovensko kmetsko ljudstvo je spoznalo veliko nevarnost, ki nam preti ter se je obrnilo z vročimi prošnjami k Bogu. Zadnji čas so se vršile po vseh župnijah dan za dnevom številne pobožnosti. Ljudstvo je goreče molilo in prosilo za dež. Procesije za procesijo so romale k Marijinim svetiščem, pri vojaških kapelkah in križevih znamenjih so se zbirale cela dva meseca po lepi stari slovenski navadi cele občine in so prosile Boga za dež. In Vsemogočni se je usmilil nedolžnih otrok in nam je poslal dež. Slovensko ljudstvo, išči tudi v bodoče pri Bogu pomoči!

Cesar in cesarica sta pri c. kr. avstr. vdovskem in sirotinskem skladu podpisala večjo svoto kot zavarovanje vojnega posojila. Zavarovana svota pripade skrbstvu za vojne sirote. Zgled našega cesarja in cesarice, naj navduši vse, ki morejo, da podpisajo tako zavarovanje. (Glej naš inserat na 8. strani). V Mariboru se sprejemajo prijave za zavarovanje na okrajnem glavarstvu, II. nadstropje, soba št. 26.

Izid 6. vojnega posojila. Kakor nam poroča namestništvo, znaša podpisane 6. vojnega posojila na Štajerskem po dosedanji ugotovitvi 235 milijonov kron. Na tem izvrstnem vspehu so udeležene hranilnice in njih vložniki z nad 100 milijoni kron.

Za vojake. Za vojaško berivo so poslali č. gg. župnika Jurko iz Pameč 20 K in Ogrizek iz Dramelj 20 K (že tretjikrat) ter neimenovani 10 kron. Č. vojnika kuratoma Žagarju in Lendovseku in drugim ter mnogim vojakom se naznanja, da so na vse njih želje naročeni mariborski časniki. Če jih ne bi dobili, naj naznanijo! Knjig pa na vojno pošto ne moremo več pošiljati, ker nam leseni zabojčki pridejo predrago. V zalogi jih imamo itak že malo. Kar jih še imamo, pošiljamo bolnišnicam brez vojne pošte. — Dr. M. Slavič v Mariboru.

Poslanec dr. Verstovšek je stavil v seji državnega zbora dne 28. junija za živinorejce jako važen predlog. Poslanec dokazuje v njem, da kmetje izgubljajo vsled vedno večjega rekviriranja živine na svojem premoženju. Zato zahteva, da se izrecno določi živina kot premoženjski predmet in